

РЕШЕНИЕ

№ 32417

гр. София, 03.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7330** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на „ЕКОПЛОД ХАДЖИЕВ“ ЕООД срещу решение 1322 от 07.04.2025 г., постановено по АНД № 17291/2023г. на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 737609-F737324 от 13.11.2023 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ на ГД „Фискален контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. С него, на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС, на дружеството е наложена имуществена санкция от 1000 лв. за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че нарушението е описано неясно; актът и НП са издадени от некомпетентни органи; липсват реквизити и писмена форма; нарушени са сроковете по чл. 34 ЗАНН и правилата за връчване. Излагат се възражения, че свидетелите са заинтересовани лица – актосъставител и свидетел по акта; че нарушението е маловажен случай и е следало да се приложи чл. 28 ЗАНН; че санкцията е несъразмерна, тъй като е наложено и запечатване на обекта; позовава се и практика на СЕС по дело С-97/21. Ответникът – ТД на НАП С., чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено. Представителят на СГП дава становище, че жалбата е основателна.

Жалбата е допустима – подадена е от легитимирана страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.
От фактическа страна:

Софийският районен съд е установил правилно фактите: На 11.09.2023 г. в 12:10 ч. е извършена проверка на търговски обект – магазин за плодове и зеленчуци в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател. При контролна покупка на грозде на стойност 5,20 лв., платена в брой, продавачът не е издала фискален касов бон от наличното в обекта ФУ – модел „Датекс ДР-150“. Съставен е протокол за проверка и опис на паричните средства в касата, в който продавачът е вписала, че се е „разсеяла“ и затова не е издала бон. На 06.10.2023 г. е съставен АУАН № F737324 за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, въз основа на който е издадено процесното НП.

В допълнение на описаното в съдебното решение на СРС касационната инстанция констатира, че при проверката е установена и разлика между касовата наличност и отчетеното от ФУ към 12:10 ч. в размер на 110 лв., описана в съставения протокол.

Фактическата обстановка е установена правилно от проверявания съд на база показанията на свидетеля П.(който е актосъставител), които кореспондират напълно с писмените доказателства – протокол за проверка, опис на паричните средства, АУАН и НП. Правилна е преценката на съда, че не могат да бъдат изключени показанията на свидетеля по съображения за служебна ангажираност, тъй като кореспондират с обективирани в писмени документи данни и не са ангажирани доказателства, които да ги опровергават. Доводите за заинтересованост на свидетеля са неоснователни – той е служител на приходната администрация, изпълнявал е служебни задължения, без личен интерес от изхода на производството. Освен това възпроизвежда факти, които лично е възприел и описал в съставените при проверката документи. Няма доказателства, които да оборват показанията му и данните от писмените документи. От правна страна, касационният съд намира следното:

Решението е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, по допустима жалба.

При разглеждане на делото в СРС не са допуснати процесуални нарушения. Страните са участвали в производството, събрани са необходимите доказателства и е изяснена фактическата обстановка, която е описана правилно в решението.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно. Съдът е описал правилно установените факти и доказателствата, от които се извеждат и е направил законосъобразни изводи. Правилно първоинстанционният съд е приел, че са спазени процесуалните правила при съставянето на АУАН и издаването на НП. Представената Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. удостоверява компетентността на актосъставителя и наказващия орган. Правилна е преценката, че са спазени са сроковете по чл. 34 ЗАНН. Актът и НП съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението е индивидуализирано – ясно са посочени време, място, начин и нарушена норма. Възраженията в касационната жалба в тази посока са необосновани.

Деянито правилно е квалифицирано по чл. 118, ал. 1 ЗДДС – неиздаване на фискален бон при плащане в брой. Санкцията е определена в минималния размер по чл. 185, ал. 1 ЗДДС – 1000 лв.

Неоснователно е възражението в касационната жалба за маловажност на случая и несъразмерност на санкцията. От протокола за проверка е видно, че освен конкретното неиздаване на касов бон е установена и разлика в размер на 110 лв. между касовата

наличност и отчетеното от ФУ, което сочи, че не са въведени и други продажби. Това изключва извод за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обичайните нарушения от този вид. По довода за двойно санкциониране и несъразмерност на двете санкции с деянието – съдът установи служебно, че заповедта за налагане на ПАМ „запечатване на обекта“ във връзка със случая е отменена с решение на АССГ № 1644/13.03.2024г. по ад.11684/2023г., поради което не е налице кумулиране на санкции, визирано в практиката на СЕС по дело С-97/21г. Изложените съображения в обжалваното решение в този смисъл изцяло се споделят и от касационната инстанция. Останалите възражения – за процесуални нарушения, липса на реквизити и некомпетентност също са неоснователни и правилно са обсъдени и отхвърлени от първоинстанционния съд.

Напълно се споделят и изводите на проверявания съд за материалната законосъобразност на акта. Магазинът е търговски обект по см. на пар. 1, т. 41 от ДР на ЗДДС. Неиздаването на касов бон при покупка от работещото фискално устройство е нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и се санкционира по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Фактите са описани ясно и непротиворечиво в акта и НП. Те са връчени на представляващата дружеството лично и тя е упражнила правото си на жалба. Правната квалификация на нарушението съответства на описаното деяние. Санкцията е определена на правилно правно основание и в минимален размер.

Направените възражения в касационната жалба са неоснователни и следва да се отхвърлят, а решението да се потвърди. С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 АПК, в полза на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 80 лв., съобразно чл. 27е от Наредбата за правната помощ в редакцията му към момента на оказване на правната помощ, която е въведена с ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г., предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото. Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1322 от 07.04.2025 г., постановено по АНД № 17291/2023г. на Софийския районен съд. ОСЪЖДА „ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 (осемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.